

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 8Tos/11/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8119012259
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Sninský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8119012259.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Sninského a sudcov JUDr. Moniky Halkociovej a Mgr. Iva Maruščáka na neverejnom zasadnutí konanom dňa 02.06.2020, v trestnej veci odsúdeného A. H. pre zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. c) Tr. zákona a iné, v konaní o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Prešov sp. zn. 6PP/51/2019 zo dňa 11.03.2020, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. poriadku sťažnosť odsúdeného A. H. **z a m i e t a .**

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa podľa § 66 ods. 1 Tr. zákona v spojení s § 415 ods. 1 Tr. poriadku návrh odsúdeného A. H., nar. XX.XX.XXXX v P., trvale bytom P., X. E. XXX/X, t. č. ÚVV a ÚVTOS Prešov o podmienkové prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody uloženého mu trestným rozkazom Okresného súdu Košice I zo dňa 23.02.2017, sp. zn. 6T/15/2017 v trvaní 4 mesiacov, rozsudkom Okresného súdu Košice - okolie zo dňa 28.06.2017, sp. zn. 5T/145/2016 v trvaní 12 mesiacov a rozsudkom Okresného súdu Košice II zo dňa 19.04.2013, sp. zn. 6T/119/2012 v spojení s uznesením o neosvedčení zo dňa 01.03.2017 v trvaní 30 mesiacov, zamietol.

Proti tomuto uzneseniu, priamo do zápisnice o verejnom zasadnutí, podal odsúdený sťažnosť, ktorú následne písomne odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu i sám. Uvádza, že všetky disciplinárne pokarhanie súdu vysvetlil, pričom boli už zahladené, čím podľa jeho názoru ich nebolo možné brať do úvahy. Poukazuje na to, že má dve vyživovacie povinnosti a aj keď sa počas výkonu trestu zapája do pracovného procesu, na úhradu výživného mu to nestačí, preto sa chce zamestnať aby si mohol svoju povinnosť plniť celú, ako mu bola uložená, čo okresný súd nezobral do úvahy. Uviedol sám, že plnil program zaobchádzania, aktívne sa zúčastňoval a zapájal do procesu resocializácie vo výkone trestu odňatia slobody, plnil pokyny príslušníkov ZVJS, dodržiaval ústavný poriadok a tak mal za to, že polepšenie preukázal. Dodal, že ľutuje skutky, ktoré spravil a uvedomil si, že spôsob života, aký viedol, nebol správny, pričom vo výkone trestu si uvedomil, že svojím konaním ublížil mnohým, cudzím, známym, ale aj svojim najbližším a je rozhodnutý viesť riadny a zodpovedný život v súlade s právnymi, morálnymi a etickými normami. S odkazom na svoje hodnotenie ústavom z výkonu trestu poukázal na vydané odporúčanie tohto ústavu vyhovieť jeho žiadosti. Tiež uviedol, že poškodená ho od januára 2017 opakovane kontaktovala, no začala mu brániť v kontakte s ich spoločnou dcérou, on má záujem o svoju dcéru a jeho bývalá priateľka ho nezaujíma, má svoj vlastný život. Poukázal na princíp prezumpcie nevinoty vo vzťahu k tomu, že okresný súd odkazoval aj na skutočnosť, že je trestne stíhaný vo vzťahu k tej istej poškodenej. Navrhol, aby mu bola v rámci podmienkového prepustenia určená čo najdlhšia možná skúšobná doba, a to v trvaní 7 rokov.

Na základe podanej sťažnosti preskúmal krajský súd v zmysle ustanovenia § 192 ods. 1 Tr. poriadku správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie,

ktoré tomuto výroku napadnutého uznesenia predchádzalo, pričom zistil, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Z predloženého spisového materiálu okresný súd správne zistil, že A. H. v čase rozhodovania o jeho žiadosti o podmienené prepustenie z výkonu trestu postupne vykonával tresty, ktoré mal nariadené vykonať v troch prípadoch predchádzajúceho odsúdenia.

Z rozsudku Okresného súdu Košice II, sp. zn. 6T/119/2012 zo dňa 19.04.2013 vyplýva, že ním bol odsúdený za zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. c) Tr. zákona na trest odňatia slobody vo výmere 30 mesiacov s podmieneným odkladom pri určení skúšobnej doby 4 roky s probačným dohľadom, no uznesením zo dňa 01.03.2017 súd rozhodol o neosvedčení sa odsúdeného v skúšobnej dobe s tým, že uložený trest odňatia slobody vykoná so zaradením do ústavu s minimálnym stupňom stráženia. Do výkonu nariadeného trestu odňatia slobody nastúpil 22.05.2017 a vykonal ho 22.11.2019. Pokračoval výkonom nariadeného trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Košice I sp. zn. 6T/15/2017 zo dňa 23.02.2017 za prečin nebezpečného prenasledovania podľa § 360a ods. 1 písm. c) Tr. zákona vo výmere 4 mesiacov so zaradením na výkon trestu do ústavu s minimálnym stupňom stráženia. Do výkonu tohto nariadeného trestu odňatia slobody nastúpil po výkone vyššie uvedeného trestu odňatia slobody a vykonal ho 16.03.2020. Keďže rozsudkom Okresného súdu Košice - okolie sp. zn. 5T/145/2016 zo dňa 28.06.2017 bol odsúdený za prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov so zaradením do ústavu s minimálnym stupňom stráženia za súčasného zrušenia výroku o treste uloženého rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp. zn. 3T/50/2016 zo dňa 22.02.2017, ako aj všetkých ďalších rozhodnutí na tento výrok obsahovo nadväzujúcich, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili podklad, kontinuálne pokračuje vo výkone trestu odňatia slobody od 16.03.2020, pričom mu uznesením zo dňa 07.08.2017 bola započítaná doba od 22.11.2016 do 22.05.2017, a tak koniec výkonu trestu, ako to vyplýva aj zo správy ústavu na výkon trestu, pripadne na 16.09.2020.

Formálna podmienka pre podmienené prepustenie z predmetných trestov odňatia slobody, po zohľadnení zákonnej doby pri odsúdení za prečiny a zločin tak bola splnená, pretože jej splnenie pripadlo na 16.03.2019.

Z odpisu registra trestov je ďalej zrejmé, že odsúdený bol doposiaľ opakovane trestami za rôznu trestnú činnosť potrestaný. Z hodnotenia odsúdeného z výkonu trestov, na ktorú súd prvého stupňa dostatočne podrobne poukázal v odôvodnení napadnutého uznesenia vyplýva, že aj keď spočiatku bolo jeho správanie na požadovanej úrovni, správal sa slušne a úctivo, príkazy a nariadenia plnil a dňa 01.09.2017 bol zaznamenaný kladný poznatok, avšak už dňa 27.09.2017 bol zaznamenaný aj záporný poznatok. Následne pokračoval opakovanými kladnými poznatkami, no dňa 31.10.2018 porušil povinnosť zachovávať zásady slušného správania a dňa 15.07.2019 znova porušil ústavný poriadok. Okrem toho ústav oznámil aj to, že odsúdený sa dopustil disciplinárnych previnení dňa 27.02.2019 a dňa 31.10.2018 a bol za ne disciplinárne potrestaný uložením disciplinárnych trestov. Aj keď predchádzajúce tresty sú zahladené, nemožno tieto informácie ignorovať. Od začiatku výkonu trestu nebol disciplinárne odmenený. Aj keď ústav odporúčal podmienené prepustenie s dohľadom, zároveň poukázal na to, že hodnotí resocializačnú prognózu odsúdeného ako menej priaznivú a riziko sociálneho zlyhania do budúcnosti ako stredné.

Dobré správanie sa odsúdeného za takých okolností vo výkone trestu odňatia slobody je potrebné hodnotiť len ako prispôsobenie sa podmienkam výkonu trestu odňatia slobody, motivované nanajvýš snahou odsúdeného byť podmienené prepustený z výkonu trestu odňatia slobody. Nesvedčí však aj o tom, že odsúdený sa naozaj už doterajším výkonom trestu odňatia slobody polepšil.

Správne súd prvého stupňa poukázal na znenie ustanovenia § 66 ods. 1 Tr. zákona, podľa ktorého súd môže odsúdeného podmienené prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice a pokiaľ ide o zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmieneného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmieneného trestu odňatia slobody. Tak ako súd prvého stupňa správne zistil splnenie formálnej podmienky pre podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia

slobody v tomto prípade, nadriadený súd sa stotožnil aj so záverom, že odsúdený doposiaľ nespĺnil materiálnu podmienku pre podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody.

Na podmiennečné prepustenie odsúdený nemá automatický nárok, ale súd ho môže použiť, len ak sú splnené všetky zákonom stanovené podmienky, a to tak formálneho charakteru, ako aj materiálneho charakteru, a to preukázanie polepšenia odsúdeného, pričom vykonané dokazovanie musí jednoznačne viesť k pozitívnemu záveru, že odsúdený sa svojím správaním a plnením povinností skutočne polepšil, čo znamená, že už doterajší výkon trestu bol postačujúci pre naplnenie účelu trestu, ktorým je najmä prevýchova odsúdeného tak, aby viedol riadny život a jeho ďalší výkon preto už nie je potrebný. Preskúmajúci súd nemôže v rámci tohto vykonávacieho konania skúmať, či trest uložený pôvodným rozhodnutím, ktorý je trestom zákonným, je primeraný, alebo naopak neprimerane prísny, pretože v opačnom prípade by išlo o neprípustné preskúmavanie právoplatného rozhodnutia súdu mimo rámca mimoriadnych opravných prostriedkov. Taktiež dobré správanie odsúdeného v dôsledku motivácie podmiennečným prepustením z výkonu trestu odňatia slobody nie je prejavom, že sa odsúdený polepšil, pretože v prípade jeho prepustenia, teda po odpadnutí motivácie dobrého správania, niet záruky, že odsúdený povedie riadny život. K splneniu materiálnych podmienok pre podmiennečné prepustenie odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody, podľa názoru krajského súdu, teda dôjde až vtedy, keď odsúdený sa vo výkone trestu odňatia slobody dobre správa, pretože si uvedomuje nesprávnosť svojho doterajšieho konania spočívajúceho v páchaní trestnej činnosti, je odhodlaný viacej takto nekonať a aktívne prejavuje snahu po náprave objektivizovanú najmä disciplinárnymi odmenami. Len pasívne prispôsobenie sa podmienkam výkonu trestu odňatia slobody a verbalizácia ľútosti bez možnosti preverenia jej úprimnosti a verbálne prezentovaný zámer viesť riadny život, zamestnať sa, aby si plnil svoje zákonné povinnosti pre podmiennečné prepustenie z výkonu takéhoto trestu zjavne stačiť nebude, a to predovšetkým v prípade početnej trestnej minulosti odsúdeného, ktorý opakovane dostal príležitosť viesť riadny život, no opakovane uprednostnil páchanie trestnej činnosti. Pokiaľ teda súd, na základe vykonaného dokazovania, nedospeje k bezpečnému záveru, že odsúdený sa polepšil, nemôže odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody podmiennečne prepustiť.

V danom prípade, vykonané dokazovanie nevedlo k dostatočne odôvodnenému záveru, že by sa odsúdený už doterajším výkonom trestu polepšil, aby jeho ďalší výkon nebol potrebný.

Odsúdený totiž napriek tomu, že bol vo výkone trestu odňatia slobody po prevažujúcu dobu, získal síce opakovane kladné poznatky o svojom správaní, no opakovane prejavil aj záporné správanie vo forme záporných poznatkov, a čo je závažnejšie, za okolnosti, že nedosiahol žiadnu disciplinárnu odmenu, v dvoch prípadoch sa dopustil disciplinárneho previnenia, za ktoré bol disciplinárne potrestaný. Aj zahľadanie disciplinárneho trestu /obdobne ako zahľadanie odsúdenia na trestný čin/ sa týka predovšetkým samotného faktu uloženia sankcie, no z hľadiska osoby potrestaného nevyklučuje záver, že disciplinárne postihnutý sa už v minulosti disciplinárneho previnenia dopustil a tým prejavil určitú náchylnosť na porušovanie svojich zákonných povinností. Samozrejme, tu súd vždy zohľadňuje aj dobu, ktorá od spáchania disciplinárneho previnenia uplynula. V tomto prípade ale odsúdený spáchal disciplinárne previnenia v nedávnom čase. Takto sa vo výkone trestu odňatia slobody správal, hoci už bol opakovane postihnutý za páchanie aj inej trestnej činnosti, čo naznačuje jeho ľahostajnému prístupu k dodržiavaniu všeobecne záväzných a akceptovaných noriem správania sa. Nadriadený súd tak musel uzavrieť, že prognóza nápravy odsúdeného A.Š. H. je neistá a žiaden dôkaz, ktorý by presvedčivo naznačoval, že už doterajším výkonom trestu odňatia slobody sa polepšil, a preto že už jeho ďalší výkon nie je potrebný, v konaní vyprodukovaný nebol. Pre nesplnenie všetkých zákonných podmienok ho tak nebolo možné z výkonu nariadených trestov odňatia slobody podmiennečne prepustiť.

Nepochybil preto súd prvého stupňa, keď žiadosť odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody zamietol, a krajskému súdu nezostávalo nič iné, len jeho sťažnosť postupom podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. poriadku ako nedôvodnú zamietnuť.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.